

Zpráva o šetření z vlastní iniciativy ve věci případů, kdy unikne zvíře a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře

---

Ministerstvo zemědělství (dále také „ministerstvo“) vydalo dne 10. 12. 2010 „Vyjádření k případu napadení, zranění nebo usmrcení zvířete jiným zvířetem nebo člověkem a k případu napadení, zranění nebo usmrcení člověka zvířetem“¹ (dále také „vyjádření“). V rámci své činnosti jsem se v minulosti zabýval postupem správních orgánů v přestupkové věci, kdy uniklo zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadlo, zranilo nebo usmrtilo jiné zvíře. Z mých poznatků vyplynulo, že aplikační praxe není s vyjádřením ministerstva jednotná. Setkal jsem se s názory, že v případech, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře, postačí osobu, která neučinila opatření proti úniku, postihnout za neučinění těchto opatření, nikoliv však za týrání či utýrání zvířete. Proto jsem využil svého oprávnění dle ustanovení § 9 písm. d) zákona o veřejném ochránci práv² a zahájil jsem šetření z vlastní iniciativy. V rámci šetření jsem se rozhodl provést dotazníkový výzkum, jehož cílem bylo v celorepublikovém měřítku zjistit praxi a názory správních úřadů na správný postup.

A. Shrnutí závěrů

Ministerstvo zemědělství ve vyjádření z roku 2010 dospělo k názoru, že osobu, které unikne zvíře a napadne, zraní, nebo usmrtí jiné zvíře, je třeba postihnout za neučinění opatření proti úniku zvířete ve smyslu § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání (dále také „zákon“)³ a také za napadení jiného zvířete v podobě porušení některých ustanovení § 4 odst. 1 zákona. V zájmu zjištění jednotnosti aplikační praxe jsem se rozhodl provést dotazníkový výzkum. Návratnost dotazníkového výzkumu dosáhla 85 %. S obdobným podnětem se ve stanoveném období setkala více než 90 % krajských veterinárních správ a více než dvě třetiny obecních úřadů. V rámci dotazníkového výzkumu jsem zjistil, že k názoru ministerstva se přiklání pouze menšina obecních úřadů obcí s rozšířenou působností. Naopak většina krajských veterinárních správ v takových případech podala obecním úřadům obce s rozšířenou působností podnět k projednání přestupku za porušení některých ustanovení § 4 odst. 1 zákona.

Na kulatém stole jsem seznámil Ministerstvo zemědělství a další zúčastněné správní úřady s výsledky dotazníkového výzkumu.

Ministerstvo zemědělství jsem upozornil na nutnost zjednání nápravy. Vyjádřil jsem, že považuji za potřebné, aby si ministerstvo vyhodnotilo, zda je vyjádření z roku 2010 s ohledem na aktuální právní úpravu a také zejména s ohledem na nové pojetí „zvířete“ z hlediska civilního práva i nadále udržitelné. Nastínil jsem případné možnosti řešení

---

1 „Vyjádření k případu napadení, zranění nebo usmrcení zvířete jiným zvířetem nebo člověkem a k případu napadení, zranění nebo usmrcení člověka zvířetem“ ze dne 10. 12. 2010 pod čj. 36275/2010–17210; dostupné na http://eagri.cz/public/web/file/93709/Pokousani_zvire_clovek.pdf.

2 Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

3 Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

vzhledem k výsledku rozhodnutí ministerstva ohledně setrvání na původním názoru či jeho změně.

Ministerstvo zemědělství mě informovalo, že i nadále trvá na svém právním názoru a seznámilo mě s návrhem doplňujícího výkladu k vyjádření z roku 2010.

S návrhem výkladu jsem se seznámil. Kromě drobných připomínek s výkladem ministerstva souhlasím.

Vzhledem k výsledkům dotazníkového šetření požaduji od Ministerstva zemědělství sdělení, jaká opatření učiní, aby obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské veterinární správy postupovaly v souladu s vyjádřením z roku 2010 a v souladu s novým doplňujícím výkladem.

B. Skutková zjištění

V rámci šetření jednotlivých podnětů jsem se zabýval postupem správních orgánů v přestupkové věci, kdy uniklo zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadlo, zranilo nebo usmrtilo jiné zvíře. Popsané jednání příslušný správní orgán kvalifikoval jako přestupek podle ustanovení § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat proti týrání (dále také „zákon“), tedy neučinění opatření proti úniku zvířat podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona. Ministerstvo však již v roce 2010 vydalo na toto téma vyjádření (viz výše), kde přijímá odlišný názor na právní kvalifikaci takového skutku. Ve svém vyjádření uvádí, že případy, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku zraní jiné zvíře, je třeba postihovat nejen jako správní delikt za neučinění opatření proti úniku zvířat podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona [přestupek podle ustanovení § 27 odst. 2 písm. f) zákona⁴], ale také jako správní delikt týrání nebo utýrání zvířete [přestupek podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona⁵]. Příslušný správní orgán tedy právní názor ministerstva odmítl.

Vzhledem k zjištěnému nesouladu právních názorů obou správních úřadů jsem se rozhodl provést na toto téma výzkum.

C. Dotazníkový výzkum

Cílem výzkumu bylo v celorepublikovém měřítku prozkoumat praxi obcí s rozšířenou působností a krajských veterinárních správ při posuzování obdobných případů a zjistit názory správních úřadů na adekvátní postup.

Data jsem sesbíral prostřednictvím metody survey⁶ a jako techniku sběru dat jsem zvolil elektronický dotazník dostupný na webových stránkách ochránce. Sběr dat probíhal v termínu od 2. 5. do 23. 7. 2016. Oslovil jsem všechny krajské veterinární správy a všechny obecní úřady obcí s rozšířenou působností. U čtyř měst bylo projednávání přestupků zákonem⁷ nebo statutem svěřeno jednotlivým městským částem/obvodům. Proto jsem zvláště oslovil Prahu (56 ÚMČ), Brno (29 ÚMČ), Ostravu (23 ÚMČ) a Plzeň (10 ÚMO). V dalším

4 (2) Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že: f) neučiní opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1.

5 (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že: b) týrá zvíře nebo utýrá zvíře.

6 Metoda sociálně-vědního výzkumu založena na hromadném sběru a analýze dat.

7 Pražským městským částem působnost nesvěřuje statut, ale přímo zákon (§ 24a odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb.).

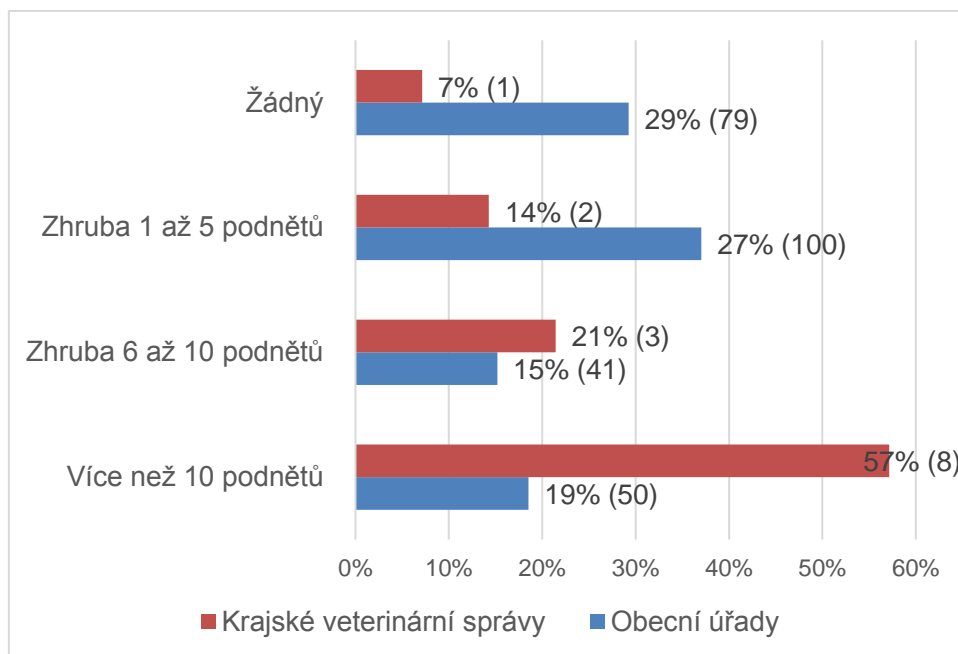
textu pro tuto skupinu respondentů pro účely zprávy o šetření používám společné zjednodušené označení „obecní úřady“.

Dotazník vyplnilo 270 z 319 obecních úřadů a všech 14 krajských veterinárních správ. Návratnost tedy dosáhla 85 %.

Dotazník se v první řadě zaměřil na počty podnětů týkajících se úniku zvířete v zájmovém chovu, které následně při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře, řešených obecními úřady a krajskými veterinárními správami od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016. Obecních úřadů jsem se dotazoval na způsob řešení těchto podnětů. Zejména na to, z jakých správních deliktů by obvinily osobu, které zvíře uniklo. Ve směru ke krajským veterinárním správám jsem se zaměřil na otázku, zda by v obdobných případech podaly podnět obecnímu úřadu, a také to, zda si v uplynulých třech letech obecní úřady v obdobných případech vyžádaly jejich odborné vyjádření.

C.1 Zkušenosti správních orgánů s řešením situací, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře

Z dotazníkového výzkumu vyplynulo (viz graf 1 níže), že případy, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře, musí správní úřady řešit poměrně často. S obdobným podnětem se ve stanoveném období setkala více než 90 % krajských veterinárních správ a více než dvě třetiny obecních úřadů. Zkušenosti s touto agendou má tedy velká většina z nich. Obecní úřady řešily ve sledovaném období nejčastěji 1 až 5 obdobných podnětů, v případě většiny krajských veterinárních správ šlo až o více než 10 podnětů.

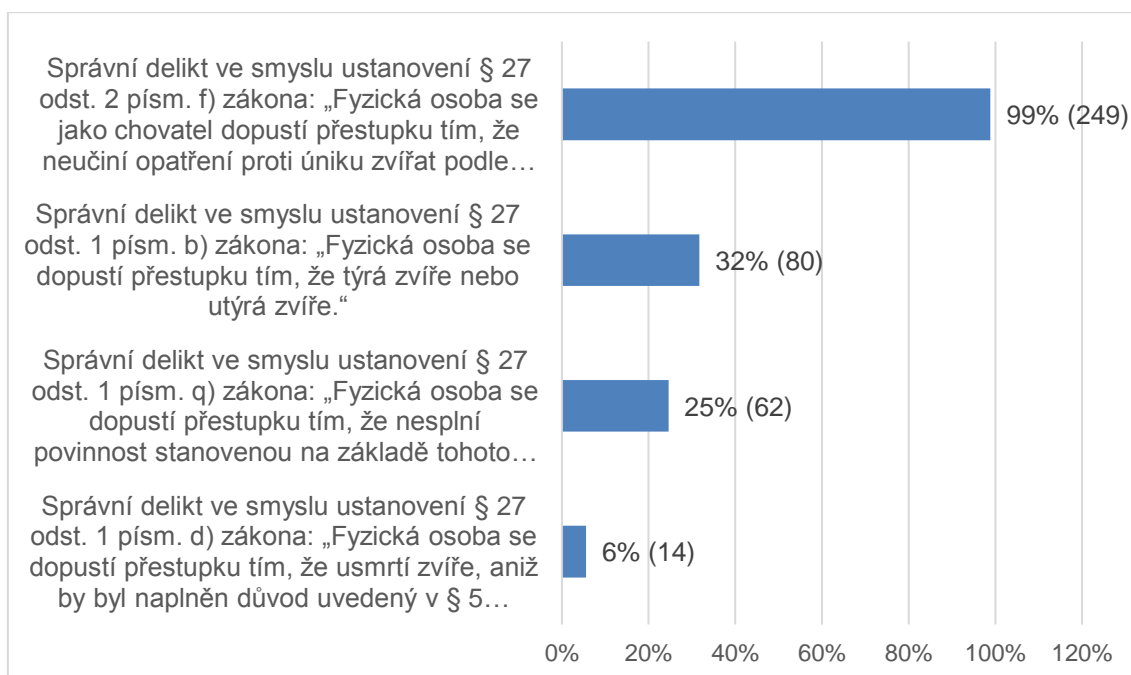

Graf 1 – Počet řešených podnětů týkajících se situace, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře (od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016)

Klíčovou otázkou bylo, jak obecní úřady řeší obdobné případy a z jakých správních deliktů obviňují osoby, kterým uniklo zvíře v zájmovém chovu a při úniku zranilo nebo usmrtilo jiné

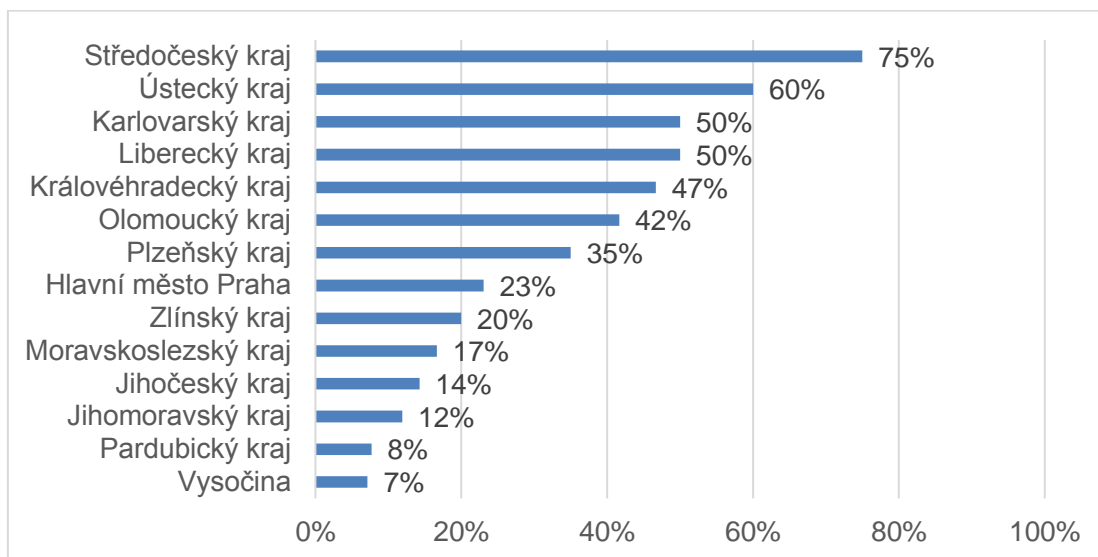

zvíře v zájmovém chovu. Téměř všechny obecní úřady (99 %), viz graf 2 níže, se shodly na tom, že by danou osobu obvinily z neučinění opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1 ve smyslu ustanovení § 27 odst. 2 písm. f) zákona. Třetina respondentů uvedla, že by kromě toho danou osobu obvinila z týrání nebo utýrání zvířete [ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) zákona], a čtvrtina také z nesplnění povinnosti stanovenou v obecně závazné vyhlášce [ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. q) zákona]. Pouze zlomek obecních úřadů (6 %) by danou osobu obvinil z usmrcení zvířete, aniž by byl naplněn důvod uvedený v § 5 odst. 2 [ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona]. **Z dotazníkového výzkumu vyplynulo, že k výkladu ministerstva se přiklání pouze menšina obecních úřadů. Většina (68 %) z nich situaci, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku zraní nebo usmrtí jiné zvíře, nepovažuje za týrání nebo utýrání zvířete.**

Graf 2 – Správní delikty, z nichž by obecní úřady obvinily osobu, které unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře (N = 252)

V samotné otázce, zda případy, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku zraní nebo usmrtí jiné zvíře v zájmovém chovu, kvalifikovat jako týrání nebo utýrání, panují mezi obecními úřady v jednotlivých krajích značné rozdíly (viz graf 3 níže). Z tohoto přestupku by osobu, které zvíře uniklo, obvinila většina dotázaných úřadů ve Středočeském a Ústeckém kraji a zhruba polovina obecních úřadů v Karlovarském, Libereckém a Královéhradeckém kraji. Naopak toto ustanovení by aplikovala pouze zhruba desetina dotázaných obecních úřadů v Jihomoravském a Pardubickém kraji a v Kraji Vysočina.

Graf 3 – Obvinění z týrání nebo utýrání zvířete (ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) zákona) dle jednotlivých krajů

Když se krajská veterinární správa dozví o případu, že unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře, může podat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podnět ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. m) zákona.⁸ V tomto ohledu však z praxe krajských veterinárních správ vyplynula zjevná nejednotnost (viz tabulka 1 níže). Zhruba dvě třetiny (8) z těchto veterinárních správ, které se v uplynulých třech letech s těmito případy setkaly, této možnosti využily a podnět obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podaly. Zhruba třetina (5) však podnět nepodala (viz tabulka 2 níže). K podání podnětu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností by se přiklonila i krajská veterinární správa, která v inkriminované době podnět týkající se uniknutí zvířete neřešila.

Ukázalo se, že počet podnětů podaných obecním úřadům mezi krajskými veterinárními správami značně variuje. Krajské veterinární správy, které možnosti využívají, podaly obecním úřadům od roku 2013 do první poloviny roku 2016 v průměru 19 takových podnětů, přičemž celková suma se pohybuje v rozmezí od 1 do 98 (ve třech případech se jednalo o odhad počtu podaných podnětů). Počty za jednotlivé krajské veterinární správy zobrazuje tabulka 2 (viz níže).

minimum	1
maximum	98
průměr	19

Tabulka 1 – Počty podnětů podaných veterinárními správami obecním úřadům v případech, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře (od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016)

⁸ Úplné znění ustanovení § 22 odst. 1 písm. m) zákona: „Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat podávají podněty obecním úřadům obcí s rozšířenou působností k projednávání přestupků a správních deliktů vyplývajících z porušení povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým nebo právnickým osobám na úseku ochrany zvířat.“

Ústecký kraj	98
Plzeňský kraj	20 (odhad)
Středočeský kraj	10
Jihočeský kraj	8
Olomoucký kraj	5 (odhad)
Kraj Vysočina	5
Jihomoravský kraj	4 (odhad)
Hlavní město Praha	1
Pardubický kraj	0
Zlínský kraj	0
Královéhradecký kraj	0
Liberecký kraj	0
Karlovarský kraj	0
Moravskoslezský kraj	0

Tabulka 2 – Počty podnětů podaných veterinárními správami obecním úřadům v případech, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře dle jednotlivých krajů (od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016)

Pokud obecní úřad vede v takových případech řízení o správním deliktu, měl by si od krajské veterinární správy vyžádat odborné vyjádření.⁹ Tyto žádosti obdržely v uplynulých třech letech všechny dotázané krajské veterinární správy kromě jediné (Krajská veterinární správa v Moravskoslezském kraji na tuto otázku neodpověděla). Z tabulky 3 (viz níže) je však zřejmé, že takové žádosti veterinární správy obdržely ve značně odlišných počtech. Některé krajské veterinární správy jich obdržely pouze několik (minimum je 4). Jiné jich obdržely až několik desítek (maximum je 131). Průměrně se krajské veterinární správy v inkriminované době setkaly s 30 žádostmi o odborné vyjádření v souvislosti s daným tématem. Rozdíly mezi krajskými veterinárními správami sumarizuje tabulka 4 (viz níže).

⁹ Jde o vyžádání odborného vyjádření ve smyslu § 24a odst. 5 zákona: „Obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá v řízení o správním deliktu odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Je-li řízení zahájeno z podnětu krajské veterinární správy a součástí podnětu je i odborné vyjádření, další odborné vyjádření se nevyžaduje. Odborné vyjádření se rovněž nevyžaduje v řízení o správním deliktu spočívajícím v porušení povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete.“

Minimum	4
Maximum	131
Průměr	30

Tabulka 3 – Počet odborných vyjádření, které si od veterinárních správ vyžádaly obecní úřady kvůli případům, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře (od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016)

Středočeský kraj	131
Ústecký kraj	65
Liberecký kraj	45
Plzeňský kraj	30
Královéhradecký kraj	30 (odhad)
Jihomoravský kraj	27
Pardubický kraj	15
Karlovarský kraj	13
Zlínský kraj	11
Kraj Vysočina	9
Jihočeský kraj	8
Olomoucký kraj	5 (odhad)
Hlavní město Praha	4
Moravskoslezský kraj	0

Tabulka 4 – Počet odborných vyjádření, které si od veterinárních správ vyžádaly obecní úřady kvůli případům, kdy unikne zvíře v zájmovém chovu a při úniku napadne, zraní nebo usmrtí jiné zvíře dle jednotlivých krajů (od 1. 1. 2013 do 23. 7. 2016)

C.2 Další zjištění

Obecním úřadům a krajským veterinárním správám jsem v závěru dotazníků poskytl prostor k vyjádření poznámek a komentářů k tématu ochrany zvířat proti týrání. Této možnosti využilo 9 krajských veterinárních správ a 78 obecních úřadů. Pochopil jsem, že ze strany respondentů panuje o nastolené téma zjevný zájem.

Návrhy a komentáře se týkaly administrativního zabezpečení výkonu agendy týrání zvířat, vzájemné spolupráce obecních úřadů a krajských veterinárních správ, nejednotnosti v posuzování obdobných případů a nedostatků v metodickém vedení, a také samotného vypořádání skutkově obdobných podnětů.

Ve vztahu k případům, které jsou předmětem šetření, 7 obecních úřadů a 6 krajských veterinárních správ uvedlo, že bez dalšího nelze tvrdit, že chovatel útočících zvířat automaticky týral napadená zvířata, byť napadená zvířata měla viditelná klinická poranění a uhynula. Toto stanovisko správní orgány zdůvodnily tím, že přestupku týrání zvířete nebo

jeho usmrcení se může dopustit pouze osoba svým úmyslným (vědomým) jednáním, kdy chce zvíře týrat nebo usmrtit, a případné napadení nebo usmrcení dalšího zvířete nebo i člověka při volném nezajištěném pohybu je jen následkem tohoto přestupku – nezajištění zvířete. Správní orgány argumentovaly, že zvíře je živý tvor, který se určitým způsobem „chová“ podle své povahy a přirozenosti, tedy instinktivně. Pokud chovatel v dané situaci své zvíře neměl ve sféře ovladatelnosti (např. právě pes, který utekl), není možné vyvodit jeho deliktní odpovědnost za týrání napadeného zvířete, protože volný projev chovatele je omezen, resp. přerušen svébytným projevem zvířete. Na druhou stranu, pouze tři obecní úřady sdělily, že by se dle jejich názoru měly obdobné situace řešit jako týrání.

Obecní úřady nejčastěji navrhovaly, aby vzhledem k potřebě vysoce odborného posouzení situace většinu přestupků a správních deliktů mimo úniků zvířat a porušení obecně závazných vyhlášek na úseku ochrany zvířat proti týrání řešily přímo krajské veterinární správy (17 respondentů). Dále upozorňovaly, že určení, zda se jedná o týrání ve smyslu zákona, náleží veterinárním správám a jejich vyjádřením jsou povinni se řídit (14 respondentů). Vyjadřovaly potřebu ohledně sjednocení vyjádření veterinárních správ v obdobných případech (12 respondentů). Některé obecní úřady zdůrazňovaly, že není možné určit obecně platné řešení a je nutné postupovat dle specifik každého případu (11 respondentů). Správní úřady také navrhovaly výstižnější definici neučinění opatření proti úniku zvířete (7 respondentů).

V podrobnostech shrnutí obsahů jednotlivých vyjádření a komentářů odkazují na tabulku 5,¹⁰ která tvoří přílohu této zprávy o šetření.

D. Kulatý stůl

Dne 31. 10. 2016 se v sídle Kanceláře veřejného ochránce práv uskutečnil kulatý stůl na téma „Vybrané problémy ochrany zvířat proti týrání“, kde byly prezentovány výsledky dotazníkového výzkumu. Vzhledem k tomu, že z dotazníkového výzkumu vyplynulo, že k právním závěrům vyjádření z roku 2010 se přiklání pouze menšina obecních úřadů (32 %), vyjádřil jsem ve vztahu k ministerstvu nutnost zvážit další postup ve směru sjednocení aplikační praxe. Sdělil jsem, že považuji za potřebné, aby si Ministerstvo zemědělství vyhodnotilo, zda je vyjádření z roku 2010 s ohledem na aktuální právní úpravu a také zejména s ohledem na nové pojetí „zvířete“ z hlediska civilního práva i nadále udržitelné.

Uvedl jsem, že se nabízí následující směry řešení. Pokud Ministerstvo zemědělství i nadále setrvá na svých právních závěrech, bude nutné, aby učinilo opatření ke změně aplikační praxe tak, aby správní úřady jeho právní závěry respektovaly a postupovaly v jejich souladu. Za předpokladu, že by ministerstvo na svém právním závěru setrvalo, vyjádřil jsem svůj názor ohledně potřebnosti vyjádření z roku 2010 v některých ohledech aktualizovat. Pokud by ministerstvo svůj právní názor přehodnotilo, bylo by nutné, aby vyjádření z roku 2010 zrušilo a své závěry revidovalo. Pokud by ministerstvo dospělo k závěru, že si právní úprava v tomto směru žádá změnu, uvedl jsem, že bych v takovém případě považoval za vhodné zaměřit se na samotnou definici pojmu týrání v § 4 zákona, změnu stávajících

---

¹⁰ Některé komentáře byly v rámci rekódování zkráceny nebo spojeny.

skutkových podstat správních deliktů zákona, případně zakotvení zcela nových skutkových podstat správních deliktů.

V rámci kulatého stolu rovněž proběhla podnětná řízená diskuze k některým z dalších zjištění.

E. Další komunikace s Ministerstvem zemědělství a přijaté opatření

Na základě závěrů z kulatého stolu mě následně ministerstvo informovalo o přípravě pracovní verze materiálu k problematice napadení zvířete zvířetem „Výklad k problematice napadení zvířete jiným zvířetem v souvislosti s odborným vyjádřením orgánu veterinární správy“.

S předloženým připraveným materiálem jsem se seznámil a za účelem jeho projednání se dne 28. 6. 2017 uskutečnilo osobní jednání mezi pověřenými právníčkami Kanceláře veřejného ochránce práv a zástupci Ministerstva zemědělství.

Obsahem připraveného výkladu jsou:

- (1) náležitosti odborného vyjádření krajské veterinární správy v případě napadení zvířete jiným zvířetem,
- (2) posuzování spisového materiálu krajskou veterinární správou a výkon dozoru, právní hodnocení případu prováděné krajskou veterinární správou,
- (3) postup obecního úřadu obce s rozšířenou působností v případě nesouhlasu s odborným vyjádřením krajské veterinární správy,
- (4) vyjádření k nejčastějším připomínkám ve vztahu k případům napadení zvířete jiným zvířetem v lidské péči,
- (5) související výklady Ministerstva zemědělství k zákonu na ochranu zvířat proti týrání.

Ministerstvo zemědělství ve vztahu k šetřené záležitosti ve výkladu setrvalo na svém právním názoru a odmítlo názory, že za týrání se v případě napadení zvířete jiným zvířetem považuje pouze úmyslné porušení § 4 odst. 1 písm. b) zákona. Ministerstvo dále dospělo k závěru, že nový občanský zákoník¹¹ přiznal zvířeti smysly, nikoli rozum, vůli, rozhodování nebo deliktní způsobilost. Skutečnost, že je zvíře nadáno smysly, však podle ministerstva neznamená, že odpovědnost za zvíře nenese jeho chovatel. Ministerstvo trvá na tom, že v případě napadení zvířete jiným zvířetem lze použít ta ustanovení zákona na ochranu zvířat proti týrání, která jsou uvedena ve vyjádření z roku 2010, které i nadále považuje za platné a aktuální. Ministerstvo tedy setrvalo na svém právním názoru, že v důsledku napadení zvířete zvířetem může dojít jednak k úmyslnému nebo nedbalostnímu týrání zvířete nebo může dojít k jeho utýrání.

Rozhodnutí Ministerstva zemědělství setrvat na svém právním závěru uvedeném ve vyjádření z roku 2010 akceptuji. S připraveným výkladem souhlasím. Očekávám, že ministerstvo obsah výkladu přizpůsobí mým připomínkám, které byly předmětem osobního jednání. Jedná se zejména o zohlednění dalších zákonných ustanovení kromě § 9 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona v bodě I. písm. d) znění navrženého výkladu. Zohlednění definic

---

¹¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

pojmu usmrcení a utýrání. Zvážení mých připomínek k bodu V. větě: „Pro konstatování, zda zvíře bylo, či nebylo týráno, je nerozhodné, zda došlo k úmyslnému poštvení zvířete, či nikoliv.“ z hlediska zkoumání možného způsobeného stresu zvířeti.

Závěrem uvádím, že bych považoval za vhodné vyjádření z roku 2010 aktualizovat, sjednotit v něm užívané pojmy (chovatel, vlastník, majitel), doplnit do výčtu písmen ustanovení § 4 odst. 1 zákona také písmeno o), zohlednit ve vyjádření skutečnost, že obce mohou vydávat obecně závazné vyhlášky k úpravě pravidel pro pohyb psů na veřejném prostranství, tedy aby nebyla opomíjena skutečnost, že v případech, kdy zvíře unikne a napadne, zraní, nebo usmrtí jiné zvíře, mohou být naplněny také předpoklady skutkových podstat správního deliktu nesplnění povinnosti stanovené na základě zákona v obecně závazné vyhlášce obce.

Uvítal bych, pokud Ministerstvo zemědělství v budoucnu připraví nový výklad, ve kterém bude současně zapracován obsah vyjádření z roku 2010 a obsah navrženého výkladu. Do doby vytvoření takového dokumentu budou správní úřady povinny postupovat v souladu s vyjádřením z roku 2010 a nově navrženým výkladem.

Ve vazbě na výsledky dotazníkového výzkumu žádám Ministerstvo zemědělství o sdělení, jaká opatření v zájmu odstranění aplikačního nesouladu vůči správním úřadům (tedy obecním úřadům obcí s rozšířenou působností a krajským veterinárním správám, případně Ústřední veterinární správě) přijme. Tedy jaká opatření ministerstvo přijme v zájmu respektování jeho vyjádření z roku 2010 a navrženého výkladu.

F. Závěr

Zprávu zasílám ministrovi zemědělství a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení k mým návrhům vyjádřil a informoval mě o přijatých opatřeních.

Brno 13. září 2017

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
zástupce veřejné ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)